

Zo werd gescoord

8' Erland Willems is op rechts zijn man voorbijgesneld en drukt verrassend met de linker af. Het leder gaat diep in de verste hoek binnen (0-1).

10' Een misverstand tussen een verdediger en doelman ligt aan de basis van een tweede Brugse treffer. Willems heeft het allemaal goed afgepiept en doet voor alle zekerheid de netten nog eens trillen (0-2).

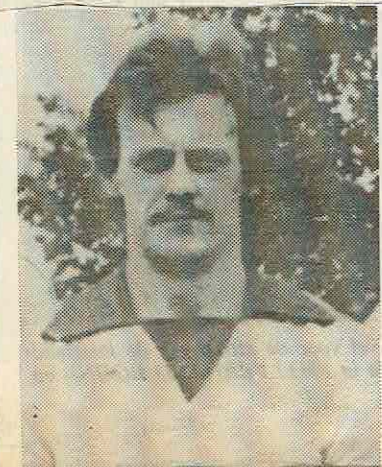
28' De Waalse verdedigers geloven ten onrechte in buitenspel als een verre kruispas van Stefaan Bruneel tot bij Willems geraakt. Die gaat de doelman voorbij en schiet vanuit een schuine hoek opnieuw binnen (0-3).

83' Nog maar eens Willems heeft op links zijn persoonlijke bewaker uitgespeeld en legt af voor Cuylle, maar het is uiteindelijk Rony Floréal die via de hand van de doelman een vierde keer raak schiet (0-4).

90' De officiële speeltijd is bijna om als Willems de diepte wordt ingestuurd. Met een verre lobball zet hij de Waalse goalie een vijfde keer voor schut (0-5).

Volgende veertien spelers werden ingeschreven op het scheidsrechtersblad: Henri Cogne, Dany Vandaele, Gérard Haekens, Luc De Brabander, Dany Bruneel, Fernand Van Maele, Freddy Haeyen, Rony Floréal, Chris Tilly, Bert Cuylle, Stefaan Bruneel, Ivan Naeyaert, Yves Cellier, Erland Willems.

Marc.

ERLAND WILLEMS, nog maar eens goed voor vier treffers...

Een dolgelukkige aanvoerder FREDDY HAEYEN met de prachtige wisselbeker.

FINALE NATIONAAL KAMPIOENSCHAP

LA LOUVIERE - WEST-VLAANDEREN (BRUGGE) 0 - 5

Mededeling van 11.5.85

De zestig kaarsjes mogen nu al branden

De nationale kampioenenploeg met afgevaardigden, vóór de aftrap nog een en al concentratie.

De Brugse selectie die de West-vlaamse eer moest hooghouden heeft haar campagne op dezelfde schitterende wijze te Hoboken afgesloten als ze die eerder tijdens de schiftingswedstrijden te Bokrijk had ingezet. Alles werd gewoon gewonnen en de manier waarop kan men uit de 13-1 goalaverage aflezen. Toch zeggen die riante eindcijfers niet alles, want ook in de finale bleef het tot een stuk in de tweede periode wachten op zekerheid. Eenmaal zover kon de Brugse vreugde niet op, ook al omdat uiterekend dit jaar het bedrijfsvoetbal in West-Vlaanderen aan haar zestigste verjaardag toe is! Een feestelijker taart, nota bene de eerste landelijke titel in haar bestaan, had men bezwaarlijk kunnen aanbieden.

Zuivere hattrick van Willems

Wie in de aanvangsfase uitgesproken winstcijfers durfde voorspellen moest wel een superoptimist zijn, want in die eerste minuten was het La Louvière die de wet dikteerde.

Was het bij de Bruggelingen aanvaardbaar om te zoeken om mekaar te vinden,

dan toonden „De Wolven” zich beter op mekaar ingespeeld. Moest Brugge, met Luc De Brabander als laatste man en met Cellier in de spits naast Willems, zich reppen om gelijke tred te houden met de technisch sterkere Waaltjes, dan konden ze gelukkig rekenen op een tot in de tenen gemotiveerde Erland Willems.

Een eerste aanvalsactie, die naam waardig, was dan ook al meteen raak! Willems, in Bokrijk ook al goed voor vier doelpunten, gaf de ploeg nauwelijks twee minuten later opnieuw een enorme kick en toen was het aan de tegenstanders te bewijzen hoe sterk ze wel waren. En die mannen kwamen ook, met goede, snel uitgevoerde combinaties in één tijd, die de Bruggelingen vaak pijn deden, maar uitgespeelde kansen kwamen er nauwelijks uit voor, hoogstens enkele schoten vanop afstand waarop doelman Henri Gogne nauwelijks moest ingrijpen.

Helemaal mooi werd het voor de roodwitten toen Willems, wie anders?, dicht bij het halfluur tot 3-0 aandikte. Toen moest er al veel misgaan al was een kopbal op de lat toen Gogne verslagen leek, een verwitting dat de tegenstander zich nog niet gewonnen gaf.

Kansen en nieuwe treffers

Trainer-coach Eric Daels, die we langs deze weg om nog eens voluit complimenteren, moest niet lang zoeken om zijn mannen een boodschap mee te geven voor die tweede helft. La Louvière moest vooral op de middenstrook worden opgevangen, belet worden haar akties tot aan het Brugse strafschoopgebied te verleggen.

Het verwachte alles-of-niets offensief kwam er inderdaad ook in die tweede periode maar het Brugse middenveld met Haeyen - Floréal - Bruneel en Tilly blokte telkens tijdig af. De tijd speelde in Brugs voordeel met daarbij nog de betere counterkansen voor Bruneel, Cellier en Willems. Cuylle en Naeyaert kwamen nog in voor resp. Cellier en Chris Tilly maar toen al was duidelijk dat de prachtige wisselbeker mee naar Brugge zou reizen.

Om het feest compleet te maken deed een werkelijk ongrijpbare Willems er nog een schepje bovenop. Eerst presenteerde hij nummer vier op een schoteltje om in de slotminuut de toren op de kerk te plaatsen met een vijfde klassegoal.

Dat de meest uitgebalanceerde ploeg uit het Belgische Bedrijfsvoetbal die van Brugge is mag voortaan voor niemand nog een punt van discussie blijven!